

[Finansministeren.]

blot vil søge at fremme Genopbygningen saa meget, som vi formaar, men at vi ogsaa vil søge at arbejde os frem mod friere Forhold i det økonomiske Liv. Jeg siger ikke, at dette vil ske i Løbet af kortere Tid. Vi staaar utvivlsomt over for betydelige Vanskeligheder, Genopbygningen stiller betydelige Krav, Prisforholdene mellem vore Eksportvarer og vore Importvarer har i Efterkrigstiden hidtil været utilfredsstillende, og hertil kommer som nævnt Tørkens Ødelæggelser. Disse Ting maa vi skride ind imod og gøre, hvad vi kan, for at forbedre Stillingen. Det vil ikke kunne undgaaes, at Forbruget maa holdes noget nede, indtil Produktionen har styrket sine Kræfter, saaledes at vi igen kan faa en højere Levestandard og komme frem til friere Forhold. Hertil sigter bl. a. den Finanspolitik, som den nuværende Regering fører, og som søger at skabe Balance mellem Efterspørgsel og Produktion og søger at gøre dette paa en saadan Maade, at de Skatteforhøjelser, vi har været nødt til at gennemføre, saa vidt muligt ikke hemmer Produktionen, men kun Forbruget. Det er min Overbevisning, at en Fortsættelse ad de økonomipolitiske Linier, vi paa denne Maade har forsøgt, er en Betingelse for, at vi kan komme frem til de friere Forhold, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Starcke ønsker.

Forsyningsministeren (*Axel Kristensen*): I sin Ordførertale i Gaar kom det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft ind paa nogle af de Ting, der vedrører mit Omraade, bl. a. paa Rationeringerne, og gik saa vidt i det, at han begyndte i denne storpolitiske Debat at indblande Tidspunktet for, hvornaar Kødordningen blev sat i Kraft — saa vigtige Ting skal drages ind i dette Spørgsmaal! Det blev fastslaaet, at det var sket paa et forkert Tidspunkt, fordi det var paa et Tidspunkt, hvor Folk havde Ferie. Jeg vil gerne oplyse det ærede Medlem om, at det netop var et meget gunstigt Tidspunkt, for det gjorde, at Kød mængden i København i Forhold til Indbyggerantallet var særlig stor i Overgangsperioden, hvor man ikke kunde faa ændret Tildelingen til Slagterne. Det ærede Medlem var ganske klar over, at vi 2 eller 1½ Maaned, før vi stoppede Kødordningen, burde have vidst, at vi i disse Maaned vilde mangle Regn, med deraf følgende store Nedslagninger af Kreaturer. Jeg skal erkende, at jeg kunde ikke vide det, men hvis det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft er saa forudseende, vil jeg være meget glad,

hvis han i Fremtiden vil komme og fortælle, hvordan Vejret bliver i de kommende Maaned. Det vilde f. Eks. have hjulpet over for Kartoffelmisøren i Foraaret. Da skete der jo det, at under den strenge Vinter var Frostent trængt ind i Kulerne og havde ødelagt Kartofflerne, saaledes at der, da vi kom hen paa Foraaret, ikke var nær de Kartoffelmængder, man havde regnet med; det gjorde, at Byerne led meget haardt under Savnet af Kartoffler — en Mangel, jeg meget alvorligt beklager, men som ingen kunde have Ansvaret for, fordi man ikke kunde undgaa, at Kartofflerne blev ødelagt af Vinteren.

Saa sagde det ærede Medlem, at der sikkert ikke var gjort noget for at undgaa en Gentagelse. Jeg kan glæde det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft med, at det er der, idet jeg har optaget Forhandling med den københavnske Borgmester, Hr. Julius Hansen, om dette Spørgsmaal. Han er ganske enig med mig i, at Københavns Forsyning med Kartoffler ikke kan være nogen Statsopgave, men maa være en kommunal Opgave, og han lovede mig ud fra disse Forudsætninger at gaa i Gang med Arbejdet paa fra Københavns Kommunes Side at sikre tilstrækkelige Kartoffelmængder til Hovedstaden. Saa snart jeg har faaet Meddelelse fra Borgmester Julius Hansen om, at Sagen er i Orden og Opgaven altsaa løst ud fra disse Forudsætninger, er det min Agt at sende Meddelelse til andre Byer om, hvordan Københavns Kommune har løst Opgaven, og opfordre dem til at træffe lignende Foranstaltninger.

Det ærede Medlem sagde, at Byggeriet var brudt sammen. Dette, at der var ca. 30 000 Lejligheder i Arbejde, var forfærdeligt. Noget lignende sagde det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det er ganske rigtigt, at det er meget uheldigt, at der er flere Huse i Gang, end der kan gøres færdige med den forhaandenværende Arbejdskraft. Men det er meget svært i et Land som Danmark at bedømme, hvilke Mængder Arbejdskraft der vil være til Raadighed. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at vi ikke havde sikret Arbejdskraft og Materialer til dette Byggeri. Jeg erkender, at vi i Danmark ingen Muligheder har for at tvinge Folk til at arbejde bestemte Steder. Jeg ved godt, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Ideologi forudsætter, at man kan tvinge Arbejdere bestemte Steder hen og flytte dem, men jeg tror ikke, noget saadant vilde være særlig populært i Danmark — jeg vilde i hvert Fald ikke bryde mig særlig om det.